

Beste donateurs,

In deze nieuwsbrief natuurlijk weer alles over onze oude manegedieren in de rubriek 'Onze paarden'. Maar ook hoever het werk in en rond de stallen is gevorderd. De donateurdag op 31 augustus 2014, plus een grondige toetsing door de belastingdienst of we voldoen aan alle ANBI-vereisten. Uitslag: goedgekeurd!

Onze paarden

De zomer was prachtig, althans in Friesland... In juli gaf het KNMI - week na week - alarmcode geel en rood omdat er noodweer dreigde in het zuiden, midden, westen en oosten van het land. Maar bij ons viel geen drup... Zelfs de meest onheilspellende donkere lichten trokken vlak onder Beetgumermolen oostwaarts. Onze paarden konden dag in, dag uit, heerlijk in de zon naar buiten. Fijn genieten van hun goede oude dag. En zo hoort dat. Allemaal zijn ze prima gezond.

Jordan is helemaal ingeburgerd in de kudde van Tarzan, Jane en Halinda. **Tarzan** was de eerste die de 'hengst' in Jordan ontdekte. Als er één merrie is van het type 'Zij kon het lonken niet laten' dan is het Tarzan. Haar gedrag van oren plat en dreigende passen in Jordan's richting veranderde van de ene dag op de andere in gefliert en opgewonden piepgeluidjes. Kortom bij Tarzan kon Jordan in de kortste keren niet meer stuk. **Halinda** was nummer twee die voor Jordan's charmes door de knieën ging. **Jane** heeft nog nooit een nieuwkomeling een strobreed in de weg gelegd. Maar, en dat is nieuw, zelfs onze Jane is gevoelig voor zijn 'hengst' zijn. "Een béétje verliefd!!..

Linker foto: Jane, onze Grand Old Lady, stralend op stal. Rechter foto: links Jane, rechts Tarzan

Wie had dat ooit gedacht van Jane! Onze *Grand Old Lady* staat met stralende ogen naast Jordan in de wei. Jordan de veroveraar kwam, zag en overwon..

Hij hééft iets, zoals dat heet. *A Ladiesman*. De levenslust straalt uit zijn ogen, net als een beetje ondeugd. Voor de merries onweerstaanbaar en ons heeft hij *en passant* ook helemaal ingepakt met zijn charmes. *Jordan-de-timmerman* noemen we hem. Want hij timmert er lustig op los. Aan de binnenkant van zijn staldeur is een zware rubberen mat bevestigd. Jordan's hoef zag groen van de beits waar hij tegen aan timmerde en de deur werd er ook niet mooier op. Zijn hoef lijdt geen schade meer en het geluid wordt nu gedempt, maar de roffels gaan gewoon door.

Links Jane, Mi: Tarzan, Re: Jordan de Ladiesman, levenslustig en ondeugend

's Ochtends voor het eten en 's middags voor hij naar de wei mag. En natuurlijk als hij het aan het eind van de dag welletjes vindt en naar de stal wil, klopt hij op de loodswand of het hek. We waren, voor hij kwam, al gewaarschuwd dat hij erg handig is (dat kun je van een timmerman verwachten[©]) en zijn eigen staldeur open kon maken. Nadat we hem drie maal loslopend op het middenpad aantreffen, is er – jawel! – een derde grendel op zijn deur aangebracht. De bovenste kon hij met zijn neus omhoog krijgen en dan opzij schuiven. De onderste grendel drukte hij al timmerend los. Maar dat lukt zelfs hem niet meer met drie vergrendelingen. Zijn rechter achterhoef is door bestuurslid/hoefsmid Gerard Nielsen onder handen genomen. Jordan liep kreupel en bij inspectie van zijn hoef bleek een stuk van de hoefrand in de straal gegroeid te zijn. Gerard heeft dat verschijnsel vaker gezien bij de paarden die hij bekapt. Waarschijnlijk is de neiging tot 'scheefgroei' in de straal erfelijk bepaald en moeten we gewoon goed in de gaten houden dat die hoef tijdig behandeld wordt. Jordan kreeg een nacht een hoefschoen met *Betadine (jodium)* om. Na die grondige desinfectie kon hij de volgende dag weer gewoon de wei in en was de pijn over.

In de andere wei bleef **Fellow** nog enkele weken lang, oren plat, hoofd v^{er} uitgestoken, in galop stuiven naar de afscheiding, zodra Jordan daar ook maar even in de buurt kwam. Maar Jordan liet zich nooit door Fellow's gedrag imponeren. En als er keer op keer geen reactie komt op provocaties, gaat ook voor het meest vasthoudende paard de lol er wel af... Fellow gaf uiteindelijk het 'gedoe' op en wijdde zich weer aan zijn 'hengst' zijn. Dé kans voor **Paddy** om eindelijk de volle aandacht te krijgen van haar grote favoriet. In oktober 2011 toen Fellow bij ons kwam en Paddy met de kudde op de terugweg uit de wei langs de *paddock* liep waar Fellow stond, was direct te zien dat ze hem herkende uit Waarland. Op foto's zie je hoe ze keer op keer op het pad haar hoofd draait in zijn richting. Fellow, dé ruïn van haar leven, was in Beetgumermolen! Een ruïn waar ze niet bij weg te slaan was en is. In

links Irma, rechts Ginger, een beetje eenzaam...

de periode dat Fellow alsmaar bezig was Jordan te imponeren, liep hij kleine Paddy vaak bijna omver. Hij zag haar letterlijk en figuurlijk niet staan. Maar Paddy is vasthoudend. Ze kleefde als lijm aan Jordan. Waar hij stond, stond zij en ze galoppeerde en draafde non-stop naast hem mee. De aanhoudster wint en sinds Fellow zijn obsessie voor Jordan kwijt is, krijgt ze álle aandacht van hem. Soms zelfs voor een zó verliefde merrie wat teveel... Af en toe bokt Paddy even stevig naar Fellow met de boodschap 'laat me nou even met rust!'.

Voor **Ginger** was het een beetje sneu dat haar vaste vriendin Paddy alsmaar Fellow achterna liep. Ze stond wat verloren in de wei en zocht het gezelschap van Irma of Baltimore. Ginger miste duidelijk de vele poetsbeurten met Paddy, het samen knabbelen aan het gras en het zij-aan-zij lopen door de wei.

Maar die situatie is inmiddels veranderd. Fellow is een bijzonder lief mensenaar, alleen voor zijn mede ruïnen is hij niet even vriendelijk. Wonderlijk genoeg begon hij eind augustus ineens **Baltimore** op te jagen. Vanaf begin mei had hij probleemloos met Ginger, Paddy, Irma en Baltimore de wei en *paddock* gedeeld. Maar van de ene dag op de andere dreef hij Baltimore in het nauw in een hoek van de wei of *paddock*. Wij hoopten dat Baltimore even een paar flinke bokken in Fellow's richting zou maken, maar blijkbaar durfde Baltimore zich niet te weren. De oplossing was snel gevonden. Voor Fellow hebben we een stuk van de wei afgebakend bij het hek naast

Baltimore kan weer vrij en blij rustig zijn gang gaan in de wei

onze parkeerplaats. Op die plek strooien we iedere dag kuil en er hangt een bak met water aan het hek. Baltimore kan weer vrij en blij rondlopen, Ginger en Paddy zijn weer samen en voor Fellow is het bepaald geen straf. Hij knabbelt aan het gras, is druk met de kuil en over het touw heen flirt hij volop

met de dames. Er is weer rust in de wei – voor alle paarden. Volgend jaar gaan we de kuddes opnieuw indelen en komt Baltimore niet meer bij Fellow in de wei.

Werk in en rond de stallen

Vaste verzorgster Karin Engelman rust uit van het harde werken in de stallen op het nieuwe terras

paarden in de wei, donateurs te ontvangen. Maar dat terras dekt ook het deksel van de *septic tank* af. Op dat kunststofdeksel met een doorsnee van meer dan een meter mag niet per ongeluk een auto geparkeerd staan, want die zakt er wél doorheen... Dat risico lopen we nu niet meer.

Bestuurslid Anna Tuinenburg en haar echtgenoot Marco komen eenmaal per maand een hele zondag klussen. Marco en Anna hebben al heel wat schoonmaak-, schuur- en schilderwerk voor hun rekening genomen, zoals de lange wand van de opslagruimte en de schuifdeuren die daarin zitten. Marco nam ook de deur van het toilet, het hek en de dubbele deur in het middelste staldeel onderhanden. Zelf heb ik al veel middagen op de rolsteiger doorgebracht om het plafond en de balken in beide staldelen schoon te maken en bij te schilderen. Van de schenking van de *Stichting Bouwstenen voor Dierenbescherming* is al een deel besteed voor het ruw maken met lijm en fijn grind van het middelste staldeel. We kunnen nu - zonder ons hart vast te hoeven houden - Irma naar buiten laten lopen, want uitglijden is er niet meer bij. Dit najaar staat nog op het programma het aftimmeren en schilderen van de kantine, met isolatie van de wanden; het afwerken van de muren van het toilet en de installatie van een keukentje in de kantine. Gerard

Nielsen's dochter kocht een nieuwe keuken en het bestaande keukenblok met een koelkastje kreeg onze stichting cadeau! Inmiddels zijn ook onze voorraden *Subli* en koolzaadstro voor de winter in huis. Het lossen van de vracht koolzaadstro werd een hele toestand: de pallets waren te hoog opgestapeld (48 zakken van 25 kg dat is dus 1.200 kg per pallet!). Te hoog voor de ingang van onze loods en gevaarlijk instabiel in het vervoer. De chauffeur had al besloten nooit meer op pad te gaan met zo'n hoog opgestapelde vracht. Gerard was er bij met zijn vorkheftruck (zie foto) Gelukkig, want anders had de lading niet eens gelost kunnen worden... Van iedere pallet moesten de bovenste zes zakken er af en dan nog braken sommige stapels. 10 Zakken kwamen zelfs in de sloot terecht... Met de leverancier is al besproken dat dit niet meer kan. Voortaan komen er minder zakken op een pallet.

En verder:

Zondag, 5 oktober staan bestuurslid Anna Tuinenburg en ik met het standje van de stichting op de Open Dag van *Manege Waarland*.

Evianne van Dam en Ezla von Bannisseht, twee studentes van *Van Hall*, de HBO opleiding Diermanagement, wijdden hun afstudeerscriptie aan een vergelijkend onderzoek tussen onze stichting en de twee 'zusterstichtingen' *t Olde Manegepeerd* en het *Manegepaardenpensioenfonds*. Op de

uitgebreide scorelijst die paardenwelzijn meet, haalde onze stichting, ondanks ons grote minpunt: de kleine weide, het hoogste aantal punten!

Gerard Nielsen is in onze vergadering van augustus jl. benoemd tot **vice-voorzitter** van de stichting. Gezien Gerard's inzet en inbreng komt die functie hem helemaal toe.

De donateurdag op zondag, 31 augustus

Bezoek van donateurs op het door Wim Meijer gemaakte terras en bij het hek achter onze stalruimte

Het weer zat mee, gelukkig! Tot het eind van de middag hielden we het droog en konden we met alle bezoekers buiten op het nieuwe terras zitten. Uit Noord-Holland kwamen veel fans van Jordan. Maar ook uit Friesland waren er hele trouwe donateurs-van-het-eerste-uur, en dat is al sinds februari 2005!, voor onze Jane, Tarzan en Ginger. Een gezellige middag met oude bekenden en nieuwe donateurs.

De toetsing van de belastingdienst van de ANBI vereisten

Ieder die de Nieuwsbrief per e-mail ontvangt heb ik al een lange mail verzonden over de toetsing door de belastingdienst. Het goede nieuws dat we helemaal voldoen aan de eisen en onze ANBI-status houden, gaf zo'n blijdschap dat ik niet op kon houden met typen... Maar ter informatie voor wie deze Nieuwsbrief per post ontvangt: op 19 mei kwam de belastingdienst de hele dag op bezoek, ook in onze stallen. Alles werd grondig gecontroleerd: de boekhouding van onze stichting van 2009 t/m 2013, exploitatierekening en –balans van die jaren, banksaldi, jaarverslagen, het beleidsplan en onze doelstellingen, maar ook de vereiste dat tenminste 90% van alle inkomsten aan het goede doel wordt besteed en de informatie die verplicht op onze site moet staan. 5 Juli 2014 kwam het bericht dat we aan alle voorwaarden voldoen en onze ANBI-status houden. Die ANBI-verklaring is héél belangrijk. Voor de aftrekbaarheid van giften en donaties. Voor schenkingen van dierenbeschermingsfondsen. Die hoeven geen 12% schenkingsrecht te betalen. Datzelfde geldt voor eventuele legaten en erfenissen die de stichting ontvangt. En niet te vergeten de onderhandse schenkingsakte, waarmee giften die gedurende tenminste vijf jaar worden gedaan, volledig aftrekbaar zijn. Wie onze stichting vijf jaar lang wil schenken: zie op onze site www.pensioenpaard.nl bij de rubriek 'de stichting', het *downloadbare* formulier. Wie geen internet heeft, stuur een kaartje en ik zend graag de akte toe. Voor de oude manegedieren betekent het vijf jaar inkomenszekerheid, voor jullie vijf jaar lang een volledig aftrekbaar bedrag. Goedgekeurd dus door de belastingdienst!

De volgende Nieuwsbrief

Eind december 2014 ontvangen jullie de volgende Nieuwsbrief. Met natuurlijk 'onze paarden', acties en nieuws. Voor een bezoek aan onze *pensionado's* zijn jullie iedere zondag vanaf 16.00 uur welkom. De auto s.v.p. parkeren in de berm aan de overkant. Onze (boze) buurman heeft een wegsleepregeling.

Met vriendelijke groet, Ineke de Groot

Stichting Opvang Oude Manegepaarden en -Pony's in Friesland.

Frans van Mierisstraat 37, 8932 KR Leeuwarden. Inschr.nr. KvK: 01107267.

Rekeningnummer: Triodos Bank IBAN NL87 TRIO 0390 2118 18. www.pensioenpaard.nl. e-mail: info@pensioenpaard.nl. Tel. (na 19.00 uur) 058 – 2 12 45 25